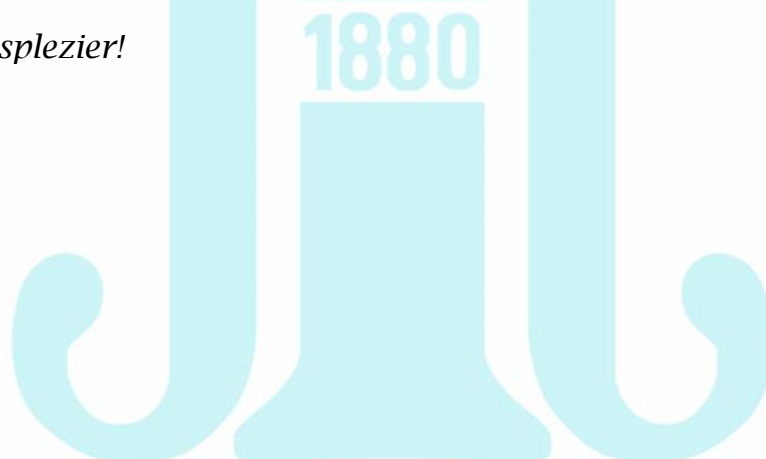

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET FUN...ERARIUM

Een donkerzwarte komedie met vitrioolhumor

door

1880

Benny Baudewyns

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1785

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET FUN...ERARIUM* op te voeren moet de naam van auteur *BENNY BAUDEWYNS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Benny Baudewyns
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à4 dames – 7à8 heren – Figuratie)

FERNAND : Het hulpje van de begrafenisondernemer. Niet al te snugger, hangt graag aan de toog en aan de fles. Tijdens het werk heeft hij een bochel, daarna niet. Beschouw dit als een absurde grap zonder verdere bedoeling.

MENEER VERDOODT : Begrafenisondernemer, aan de gierige kant. Foetert constant op Fernand, is vriendelijk met de mensen zolang het geld opbrengt.

ROGER : Verkeersslachtoffer. Komt uit een arbeidersmilieu. Is een man met een goedig karakter, altijd bereid om te helpen, maar kan af en toe wel een beetje zagen.

DENISE : Vrouw van Roger. Naar de bazige kant. Alles laat veronderstellen dat het in hun huwelijk niet zo goed ging.

VADER : Vader van Denise. Hoestend en kuchend staat hij reeds met één been in het graf.

CARLA : Dochter van Denise. Zegt alles wat ze denkt.

ELEONORE : Tweede verkeersslachtoffer. Is van goeden huize en laat ook geen enkel moment voorbijgaan om dit aan te tonen. Heeft wel een goed en begrijpend karakter.

DOKTER : Wetsdokter van dienst. Een alcoholicus die nog enkel deze vieze zaakjes mag opknappen, maar die er zeker geen praktijk meer mag op nahouden.

JEAN-CLAUDE VIGNOT : Man van Eleonore. Vals en een tikkeltje gemeen.

HONORE DE BARZAC (of Hélène de Barzac) : Vader (of moeder) van Eleonore. De familiedespoot, die met ijzeren hand de geldzaken en het liefdesleven van de familie beheert.

JANSSENS : Werkman, goeie sul die zich voor wat geld laat omkopen.

DRAGERS : Twee mannen die de kisten wegdragen. Geen tekst.

DECOR

Het funerarium bij een begrafenisondernemer. De afwerking over te laten aan de inspiratie van de decorploeg. Alles kan : een volledig ingerichte rouwkapel, of gedeeltelijk. Of een doodgewone afwerking met panelen. (Bij de creatie werd een zuilenconstructie gebouwd die het geheel de illusie van het interieur van een Griekse villa meegaf.) Een dubbele ingang deur in de achterwand. Geen andere deuren of ramen. Aan één kant van de scène een bureau met een stoel erachter en twee ervoor. In de cellen twee opbaringstafels, die ook kunnen gebruikt worden om de doodskisten op te plaatsen.

Ga gerust eens aankloppen bij de plaatselijke begrafenisondernemer voor het verdere materiaal.

Inleiding van de auteur.

Een komedie, een zwarte komedie, over de dood en het leven na de dood. Ik kan me inbeelden dat dit onderwerp bij sommige mensen moeilijk ligt. Toch vind ik dat het de moeite loont.

Vergeet echter niet dat het een komedie is. Maak het geheel zo vlot mogelijk, bouw vele visuele gags in, laat de mensen constant lachen en de boodschap wordt er ongemerkt mee ingelepeld.

Een boodschap? Ja, één van de personages vermeldt de boodschap in het stuk : "De mensen zijn slecht, maar dat ze zo slecht waren, had ik niet gedacht."

Ook ik had de vrees dat er door dit stuk mensen zouden geschokt worden. Maar het was een vrees die, gelukkig, na de creatie van het stuk, ongegrond bleek.

Dus, veel plezier met Het Fun...erarium, want dat blijft de bedoeling.

Benny Baudewyns.

EERSTE DEEL

Scène 1

(Doek open. Fernand, de helper - vies ventje met bochel, loopt gekromd - is bezig het leeg funerarium aan te vege. Mr. Verdoodt woedend op met een krans in de handen.)

VERDOODT : Fernand godverdomme, hoe dikwijls heb ik u nu al gezegd dat ge wat meer moet opletten als ge linten voor de kransen drukt. Hier is weer een lint voor de vuilnisbak.

FERNAND : Maar ik heb dat toch goed gedrukt?

VERDOODT : Ah nee, verdomme. Ik heb u gevraagd : 1 paars lint met gouden letters: "Aan mijn betreurde achterlicht".

FERNAND : Awel, dat is het toch?

VERDOODT : Een paars lint met gouden letters, ja: "Aan mijn betreurde achterlicht".

FERNAND : Ik zal herbeginnen.

VERDOODT : Dat is u geraden ook. Alles moet ik hier in het oog houden. Dit is dan nog juist voor de familie Verhasselt, van oudsher onze beste klanten. Zolang als er Verhasselten geboren zijn, hebben wij ze begraven.

FERNAND : Levend?

VERDOODT : Maar nee, slimme. Als ze stierven. Dit is hier een begrafenisonderneming, geen kermisattractie.

FERNAND : God zeg, patron. Die kwispel is hier weer uit dat wijwatervat verdwenen.

VERDOODT : Wat? Dat is al de derde deze maand. Wie heeft hier het laatst gelegen? Laat eens zien... *(Naar bureau, bladert in boek)*

FERNAND : Allez patron, wat doet ge nu?

VERDOODT : Ik kijk het gastenboek in, slimme. Ik wil weten wie die kwispel gepikt heeft.

FERNAND : Maar één van onze gasten kan die toch niet gepikt hebben?

VERDOODT : Dat weet ik nu ook. Maar de familie. Die zijn nooit te vertrouwen... Ah,

hier zie! De laatste was Roger Steelman. Da's juist een naam voor een dief. Ik zal het wel op de factuur zetten. En het zal een durekwispel worden.

FERNAND : Patron, moet dat kruis terug in de kast?

VERDOODT : Natuurlijk, weet ge dat nu nog niet?

(Telefoon gaat op bureau.)

(Met grafstem) Hallo, begrafenisonderneming en funerarium Verdoodt.... Nee, nee, mevrouw, Verdoodt is mijn naam, niet mijn toestand... Een paar inlichtingen, natuurlijk mevrouw. Steeds tot uw dienst. Ons devies : "Ge sterft maar ene keer, dus maak er het beste van"Ja, ja, mevrouw, dag en nacht. Ge voelt het opkomen, ge belt ons en wij zijn direct daar...Wat ge moet doen om u te laten verbranden? ... In de eerste plaats sterven, en al de rest moet ge u niet meer aantrekken... Dag mevrouw.

(Fernand is met groot kruis tot aan deur gesukkeld. Hij gaat er recht door, de twee armen breken af — getrukeerd kruis natuurlijk.)

Godverdomme Fernand, hoe dikwijls is dat nu al niet gebeurd. Straks denk ik nog dat ge het opzettelijk doet.

FERNAND : Excuseer patron, ik zal hem lijmen.

VERDOODT : Die sukkelaar heeft al meer lijm aan zijn lijf dan nagels.

FERNAND : Mag ik dat maandag doen?

VERDOODT : Ja, want nu is het zaterdag enzovoort, enzovoort. Maar maandag om acht uur wil ik dat kruis hier zien staan, intact.

FERNAND : In tact? In 't hout wilt ge zeggen.

VERDOODT : Maakt dat ge weg zijt.

FERNAND : Ja zeker, patron. Dag patron. *(Wil afgaan)*

VERDOODT : Fernand, neem die armen mee en leg alles in de kast.

FERNAND : Ja, ja. *(af)*

(Verdoodt zet radio aan, juist de nieuwsberichten)

RADIO : Het wegebuletin van twaalf uur waarschuwt voor rijm- en ijzelplekken.
Automobilisten opgelet dus.

VERDOODT : *(Zet radio af)* Niks opletten. Wat is dat nu. Laat ze maar vlammen.
Iedereen moet leven.

(Telefoon)

(Met grafstem) Begrafenissen en funerarium Verdoodt... Ons devies: maak het u gemakkelijk, betaal nu en sterf later... Ha, de rijkswacht. Dag kolonel Aasgierens... Ja, ja, met mij alles goed.... Ja, ja, dat sterft goed... Ho, een ongeluk op de grote baan... Een dode en twee zwaargewonden ?... *(met spijt in stem)* Is het niet andersom? ... Nee... Kom ik nu direct, of wachten we een beetje... Ha, ik weet niet. Misschien dat één van die zwaargewonden... Ha, ze zijn al naar de kliniek overgebracht... In orde, wij komen hem halen. *(Hij hangt op. Schiet jas en hoed aan. Naar uitgang)* Fernand, Fernand! *(Haalt fluitje uit zijn zak en fluit.)*

(Fernand op. Loopt rechtop nu, zonder bochel. Was net bezig met ander hemd.)

Fernand, trek uw werkkleren maar terug aan. D' er is een ongeluk gebeurd op de grote baan. Werk aan de winkel.

FERNAND : Het zou verduj weer willen lukken, 't Is weekend. *(Weer af.)*

VERDOODT : *(Naar zijn bureau, zenuwachtig)* Mijn lintmeter, mijn bestelboek, mijn doodkistenfoto's, mijn bic, mijn rekenmachine, mijn triestig gezicht...

(Fernand weer op, is zich nog aan het kleden. Heeft weer zijn bochel, loopt weer gebukt. Komt tot naast bureau in houding staan. Verdoodt fluit en beiden beginnen ter plaatse te lopen. Verdoodt zingt voor: een marslied, waarbij Fernand telkens de laatste woorden herhaalt.)

Firma Verdoodt, als ge 't nog niet wist...

FERNAND : Nog niet wist...

VERDOODT : Geeft u service tot in de kist...

FERNAND : Tot in de kist...

VERDOODT : Met plezier steken wij u in het graf...

FERNAND : In het graf...

VERDOODT : Daarmee zijt ge van uw centjes af...

FERNAND : Centjes af...

VERDOODT : Voelt g'u niet goed of voelt g'u ziek...

FERNAND : Voelt g'u ziek...

VERDOODT : Eén adres, dus twijfel niet... Want als ge dood zijt is 't te laat...

FERNAND : Is 't te laat...

VERDOODT : Daarom staat Verdoodt paraat...

FERNAND : Verdoodt paraat...

VERDOODT : Valt ge daar steendood op de stoep...

FERNAND : Op de stoep...

VERDOODT : Rapen w'u op, dat is ons beroep...

FERNAND : Ons beroep...

VERDOODT : D' er is er ene chocolat...

FERNAND : Chocolat...

VERDOODT : Dat is goed, verdienen we nog wat...

FERNAND : Gij wel, maar ik niet...

VERDOODT : Maar dat rijmt niet!

FERNAND : Geef mij dan opslag.

VERDOODT : Zwijg en zing!

FERNAND : Chocolat...

VERDOODT : Ge sterft maar één keer, dus doe het goed.

FERNAND : Doe het goed...

VERDOODT : Firma Verdoodt weet hoe het moet...

FERNAND : Hoe het moet...

(Beiden zingend af.)

Idee : Bij de creatie van het stuk werden er dia's gemaakt van een gesimuleerd ongeval, met de acteur in kwestie aan het stuur. Verdoodt en Fernand komen, met een lijkwagen, de persoon opladen.

(Verdoodt en Fernand op met draagberrie met lijk - een acteur. Hierover ligt een deken.)

Scène 2

FERNAND : Godverdekke, we doen weer een affaire : zo een zware.

VERDOODT : Het is natuurlijk weer de zwaarste die dood is. Naar het schijnt zijn die twee zwaargewonden veel lichter.

FERNAND : Awel, patron, ge krijgt zin voor humor. Een woordspeling, 'de zwaargewonde weegt licht'.

(Een been van het lijk schuift vanonder de deken.)

VERDOODT : Zie maar wat je doet. Steek dat been terug.

(Een hele pantomime: Fernand, die met beide handen de draagberrie vasthoudt, probeert met zijn been het andere been op de berrie te plaatsen. Dit lukt na een paar pogingen. Maar op dat moment schuift een arm vanonder de deken. Verdoodt wil nu ook een poging doen om te helpen. Ongelukkig lossen ze beiden op hetzelfde moment de berrie. Deze kiepert om, het lijk dondert op de grond.)

VERDOODT : Stommerik, kon je nu die berrie niet vasthouden?

FERNAND : Ja maar patron, ikdacht van u hetzelfde.

VERDOODT : Wat? Stommerik?

FERNAND : Nee, nee, van die berrie vast te houden.

(Telefoon gaat, Verdoodt naar zijn bureau)

VERDOODT : Wacht een ogenblik.

FERNAND : *(Gaat op het lijk zitten en begint een sigaret te rollen)* Verlos ons van patrons en zageventen, o Heer! *(Bekijkt lijk)* Gij moet u dat allemaal niet meer aantrekken, hé!

VERDOODT : *(terug)* Vooruit, laat ons die rommel opruimen. Straks bloedt hij en dan mag ik weer de tapijten laten kuisen.

FERNAND : Ik zou hem anders nog een uurke of twee laten liggen. Dan is hij goed stijf en dan draagt dat veel gemakkelijker.

VERDOODT : Niks van. Dat was de familie aan de telefoon. Ze komen straks naar hier. Hij moet er een beetje presentabel bij liggen.

(Fernands sigaret is gerold. Hij draait het lijk terug op zijn rug, neemt een aansteker uit een jaszak van het lijk, steekt zijn sigaret aan en de aansteker belandt in zijn eigen zak.)

Fernand ! Teruggeven aan meneer!

Hij doet het. Ze nemen het lijk op en leggen het op de tafel in cel 1.)

Fernand, draag die berrie terug en zet de lijkwagen in de garage.

FERNAND : Ja patron... Zeg, en dan ben ik weg.

VERDOODT : Niet te ver hé. De familie brengt straks zijn kostuum mee. Ge moet hem nog kleden.

FERNAND : Had ik het niet gedacht!

VERDOODT : Oh! En Fernand... niet te zat, als het kan. Dat ge weer geen stommiten uitsteekt zoals verleden week.

FERNAND : Verleden week?

VERDOODT : Toen hebt ge Mr. Vandecasteele zijn hemd achterstevoren aangedaan!

FERNAND : De kameraden in het café moeten er nog mee lachen.

VERDOODT : Maar ik kon er niet mee lachen! Met zijn cravate op zijn rug!

(Fernand lachend af met draagberrie)

Verlos ons van ongedisciplineerd personeel o Heer! *(naar bureau)* Wat ging ik nu weer doen? Oh ja, juist, nog noteren dat kamer 1 verhuurd is aan meneer... god nu ben ik zijn naam vergeten te vragen aan die rijkswachter. Ik zal maar zetten: 'Wreed ongeluk' ... Of wacht 'ongeluk' zonder iets. Tenslotte was er maar één dode. Het kon beter. *(Noteert, draait lichten uit, behalve in cel 1, en af. Op het bureau brandt ook nog de bureaulamp.)*

(Een tijd blijft het stil. Dan begint heel langzaam het lijk van Roger te bewegen. Tot hij verdwaasd rechtop zit.)

ROGER : Waar ben ik? ... Wat is er met mij allemaal gebeurd? Maar enfin, wat is dat hier voor een spel? ... Hé ho, is er iemand? ... Waar ben ik? Maar, nu kan ik mij niks meer herinneren. Wacht eens, ik... Ja, wat was ik aan het doen? ... Oh ja, ik reed met mijn auto... Ha, nu ben ik er zie ! Ik reed met mijn auto naar die parfumwinkel. Tiens, en dan? ... Die parfumwinkel langs de grote baan. Godverdekke, nu weet ik het weer. De grote baan. Geen kat te zien. Volle petrol, en dan die stomme koe aan dat kruispunt die door het rode licht rijdt... Oh, lala... dat verschrikkelijk ongeluk... en dan... *(kijkt nu verdwaasd rond)* Oeioei, dan lig ik in de kliniek! Oh, het is te hopen dat het niet te erg is. Amaai, dat zijn hier harde bedden.. Hé, is hier iemand? *(draait zich om)* Ja, en een bel voor de verpleegster is er ook al niet. Het begint al goed. *(Komt van tafel naar de gang)* Hallo, is er iemand? ... En donker dat het hier is! Ha, maar nu versta ik het. Ze hebben mij plat gelegd, en bijna helemaal in het donker. Ze denken zeker dat ik een hersenschudding heb ... Hé, ho ... zeg, het gaat beter hoor! Ik heb helemaal geen hersenschudding! Ja jongens, en donker dat het hier is! ... Oh, hier is een bureau. *(Gaat naar binnen en ziet boek liggen. Leest op de kaft)* Verdoodt. Ha, nu weten we toch al iets. Is er hier geen bel? *(naar ingangdeur, probeert te openen.)* Vast natuurlijk... Heho, Verdoodt... Dokter Verdoodt, dokter Verdoodt!

(Men hoort stappen in de gang achter de scène)

Eindelijk. Ik zal maar terug gaan liggen, anders verschiet die brave dokter zich een bult. *(Gaat liggen in cel 1.)*

(Verdoodt op en draait lichten aan)

VERDOODT : Waar blijft die familie nu? Ik ga hier weeral een ganse namiddag zitten.

(Komt tot cel 1 en kijkt naar lijk.)

ROGER : *(Voorzichtig recht.)* Dokter, niet verschieten asjeblijft. Ik denk dat ik in orde ben.

VERDOODT : *(Reageert niet. Kijkt naar horloge)* Al twee uur.

ROGER : Dokter... dokter Verdoodt! Met mij gaat alles goed, kijk maar, ik kan rechtstaan zonder duizelig te worden. Dus heb ik geen hersenschudding... Wel, dat doet u niks van mij hier zo te zien staan?

VERDOODT : Ziet hem daar nu liggen...

ROGER : Maar nee dokter, staan. Dat ziet ge toch zelf wel?

(Verdoodt langzaam naar bureau)

Die is stekeblind! *(achter Verdoodt)* Dokter...dokter Verdoodt...Dokter Verdoodt... En stokdoof ook.

(Verdoodt in bureau, neemt telefoon en draait. Roger mee binnen en gaat voor hem staan)

Dokter alsjeblijft. Ik ben het, Roger Vertongen, de patiënt die hier daarstraks binnengebracht is. Dokter, gij ziet mij toch? Gij zijt toch niet blind? Hoe kunt ge anders dat nummer draaien?

VERDOODT : *(In telefoon)* Vrouwke, ik ben het.

ROGER : Nu heb ik er genoeg van. *(roept)* Nu roep en tier ik tot dat ge tegen mij spreekt!

VERDOODT : *(in telefoon)* Ge moet niet zo hard roepen, ik versta u wel.

ROGER : Eindelijk!

VERDOODT : Ja, ik weet niet wat die telefoon heeft. De ene keer hoort ge niks van het gekraak en nu is het precies dat ge hier naast mij staat. Ik moet nu wel zeggen, het is hier stil. Ik ben hier helemaal alleen.

ROGER : *(Gaat hopeloos zitten)* Die doet dat expres, dat kan niet anders.

VERDOODT : *(in telefoon)* Ja, daar was het juist voor dat ik belde. Ze hebben hier nog ene binnengebracht van een ongeluk.

ROGER : Eindelijk gaan ze zich met mij eens bezighouden. *(Zit er iets rustiger bij.)*

VERDOODT : *(in telefoon)* Ik zal hier dus nog efkens werk hebben en dan kom ik af. De familie zal gaan komen.

ROGER : Maar mijn familie moet niet komen. Bel hun rap op dat het allemaal zo erg niet is en dat ze zich niet ongerust moeten maken.

VERDOODT : *(in telefoon)* Tja, ze wouden absoluut nu nog komen. Ze brengen zijn kostuum mee...

ROGER : Een kostuum? Moet dat geen pyjama zijn? En daarbij, dat is niet nodig. Ik ga naar huis.

VERDOODT : *(in telefoon)* Nee nee, dat wassen en kleden zal Fernand wel doen.

ROGER : D' er komt hier niemand aan mijn lijf.

VERDOODT : *(in telefoon)* En de dokter van het parket moet ook nog komen.

ROGER : Ik hoop dat die serieuzer is dan gij!

VERDOODT : *(in telefoon)* Maar vrouwke, ik denk dat ik binnen maximum een uurke thuis ben.

ROGER : En ik ook.

VERDOODT : Ja ja, dan gaan we naarde kleine van uw vriendin zien in de materniteit. *(Hoorn op)* Verdomme, naar dematerniteit met al die gelukkig mensen, ik word daar doodziek van.

ROGER : Ik wil nu niet zagen, maarnu zou ik eens willen dat u zich eens met mij bezighoudt.

(Verdoodt draait zich om en gaat aan bureau zitten)

Dokter asjeblijft, dat spelleke heeft lang genoeg geduurd. *(Tikt Verdoodt op rug, maar deze reageert niet)* En iets voelen doet hij ook al niet!

(Verdoodt af, maar laat de deur op een kier)

Maar die zijn hier stapelzot! *(Draait zich verschrikt om)* Godverdekke, ik zit hier in een psychiatrische instelling. Dat is de enige mogelijke uitleg. Ik moet hier weg. En zo rap mogelijk. *(Wil deur openen maar het gaat niet. Probeert met sleuren, een voet op de andere deur, ze beweegt niet)* Maar dat kan toch niet. Ik heb hem daarjuist die deur zien open en toedoen. Wat is dat hier nu? Waarom heb ik geen kracht meer? *(Draait zich opnieuw verschrikt om)* Ze hebben mij een inspuiting gegeven, waardoor ik al mijn kracht verlies, om mij te kalmeren. Ik zit hier dus wel degelijk in een psychiatrische instelling.

(Telefoon op bureau gaat)

Roger, denk na jongen. Wat is het beste dat ge kunt doen? Juist, zo kalm mogelijk houden en als ze dat gewoon zijn van de eerste de beste gelegenheid profiteren om er vanonder te muizen. *(Gaat vlug liggen op tafel in cel 1.)*

(Verdoodt op en naar telefoon. In de hoorn hoort men muziek.)

VERDOODT : Hallo... Fernand? Wat is er... Ja, dat hoor ik dat ge vanuit het café belt. Ik hoor de jukebox tot hier... Wat zegt ge? De dokter van het parket zit daar bij u aan de toog... Ah natuurlijk dat ge er mee moogt naar hier komen... Niks van nog iets te betalen, ge komt met hem direct naar hier... Beter nog, ik kom jullie direct halen. *(hangt op)* Wat een geluk. Dat is zeker een paar uur wachten gespaard. *(vlug af)*

ROGER : *(Gaat rechtop zitten)* Een dokter die ze uit het café moeten gaan halen? Waar gaan we naartoe? *(Gaat terug naar ingang)* Ik wist dat er misbruiken waren in psychiatrische instellingen, maar dat het zo droevig gesteld was...! Verdomme, die deur is weer op slot... Raar, ik heb hem nochtans de sleutel niet horen

omdraaien. Eens kijken in dit bureau of ik iets meer te weten kom. (*Kijkt rond op bureau. Wil een boek openslagen, maar het gaat niet*) Wat is dat nu? Nu krijg ik zelfs dat boek niet meer open. Oh, verdomme, ik kan zelfs dat potlood niet meer opnemen. Amaai, ze hebben me goed ingespoten zeg... Tiens, maar dan begrijp ik niet hoe het komt dat ik zo gemakkelijk kan rondlopen. (*loopt rond*) En ik voel me zo licht...

(*Voetstappen in de gang.*)

(*Terug naar cel 1.*) Kalm blijven Roger. Heel kalm, niet panikeren. Het ergste wat u kan overkomen is dat ge uitvliegt en dat ze u in een dwangbuis steken. Dus: onder alle omstandigheden kalm blijven Roger.

(*Verdoodt op, gevolgd door Fernand die een duidelijk dronken dokter vasthoudt. Dokter heeft een tas bij, is zeer onverzorgd, verkreukelde kleren, ongeschoren en een sigaarstompje in de mond.*)

FERNAND : Voila, le Beaujolais Nouveau est arrivé!

VERDOODT : Wat wilt ge daar nu mee zeggen?

FERNAND : Hij heeft eens geproefd van de nieuwe wijn, een beetje teveel, geloof ik.

Ik denk dat ik ook maar eens ga proeven.

VERDOODT : Niks van! Toont gij de dokter de weg. Ik word ziek als ik hem zie, en nog zieker als ik hem ruik. (*af*)

FERNAND : (*ruikt eens aan dokter*) Tiens ja, 't is Beaujolais met Camembert. Kom dokter, in kot nummer 1. Ge kent de weg, hé?

DOKTER : Zoudt ge niet willen meekomen om mijn papieren in te vullen? Ik geloof dat ik mijn bril vergeten ben.

FERNAND : Tja, voor alles is een uitleg, hé.

(*Dokter in cel 1 binnen*)

ROGER : Mensenlief, is dat een dokter? Hé dokter, ik moet u spreken, onder vier ogen.

DOKTER : *(tot Fernand)* Is 'em dat?

FERNAND : Ziet gij hier een andere liggen?

ROGER : Alsjeblieft dokter, ik wil u alleen spreken. Het is heel, heel dringend... Help mij!

(Dokter hangt met zijn gezicht boven dat van Roger)

Help mij dokter, asjeblieft.

DOKTER : Die zijn gezicht staat mij niet aan.

FERNAND : Allez kom, ik zal u helpen. Waar zijn uw papieren?

DOKTER : Papieren?

FERNAND : Voor uw rapport. Hier in uw tas?

DOKTER : Ja ja. *(Haalt wat rommel en papieren uit tas)* Hier... Bon, we beginnen. Schrijf maar op. *(Gaat terug naar Roger)*

ROGER : Dokter, alvorens u begint, luister eens naar mij.

DOKTER : Schrijf maar op van boven: 'algemeenheden'. En zet maar daaronder : 'Lijk in zijn heel, benen en armen nog aangehecht'.

(Roger zet zeer grote ogen op. Dokter neemt hoofd van Roger vast)

Schedel intact. *(rammelt eens met hoofd)* Ja watte, da's een goeie hersenschudding. Verder... *(neemt armen en benen vast)* ... Linkerarm gebroken ter hoogte van schouderblad. Die hangt nog juist met de huid vast...

Benen : alle twee gebroken. Ja, dat moet weer een goeie slag geweest zijn.

ROGER : *(Springt verschrikt van tafel op)* Jullie zijn stapelzot! Zien jullie dan niet dat er mij niks mankeert? Ik ben zo gezond als een vis. Hé, horen jullie mij? *(roept)* Godverdomme, luisteren jullie dan eens naar mij! *(Springt van tafel af)*

FERNAND : *(geen van beiden reageren)* Verder nog iets in te vullen, dokter?

DOKTER : Nee, nee. Zet maar vanonder : vermoedelijke doodsoorzaak...

ROGER : Doodsoorzaak?

DOKTER : Zware hersenschudding. Het klotst van binnen gelijk een versleten stoomketel.